

CHIA SẺ ĐƯỜNG ĐẾN HẠNH PHÚC

Nguyên tác: Giảng giải Đệ Tử Quy

Chủ giảng: Tiến sĩ Thái Lễ Húc

Người chia sẻ: Vô Danh Cư Sĩ

BÀI CHIA SẺ NĂM MỚI

Kính chào các bạn đồng học!

Kính chúc các bạn một năm mới tốt lành!

.....

[Hôm nay chúng ta sẽ phá lệ 1 chút, đó là tôi sẽ không chia sẻ Đệ Tử Quy như thường lệ mà nhân dịp đón xuân Tân Sửu, xin có vài lời chia sẻ cùng các bạn:

Thế là năm mới lại tới, nhìn hoa đào nở, lại biết một mùa xuân nữa đã qua, thời gian cứ đi trôi ko ngừng, một đi ko trở lại. Tác giả Anh Vũ trong bài “thời gian của người xưa” có viết:

Thay vì an nhiên như người Giác nhìn mai nở, thì với cõi Mê người ta thống thiết:

*"Ai đâu trở lại mùa thu trước,
Nhặt lấy cho tôi những lá vàng?"*
(lời của Chế Lan Viên)

Ngay cả Không Tử cũng nhìn sông trôi mà thao thiết, nhìn sự luân lưu bất tận ấy đã thở dài...Tương truyền, cách đây gần 3000 năm xa lắc xa lơ, trên một đỉnh núi cao vòi vọi, gió im, mây tụ. Không Tử và Lão Tử đã có cuộc đối thoại lịch sử. Sau đó, Không Tử lưu lại nơi ấy mấy ngày rồi mới chào từ biệt Lão Tử. Lúc về đi đến bờ sông Hoàng Hà, thấy nước sông cuộn cuộn chảy, khí thế như vạn mã lên đường, thanh âm như hổ gầm sấm nổ. Không Tử đứng bên bờ sông một lúc lâu rồi bất giác cảm thán:

“Chảy hoài như thế ư, ngày đêm không ngừng nghỉ! Nước Hoàng Hà chảy mãi không thôi, năm tháng đời người trôi đi chẳng dứt. Nước sông chẳng biết chảy đi về đâu, đời người chẳng biết sẽ về nơi nao?”

Loay hoay với cõi trần tục lụy, với hy vọng kinh bang tế thế, mãi Không Tử mới tìm được đường đi cho mình, cho môn đồ của mình. Và ông đề xuất điều ấy cho chúng sinh bằng câu nói bất hủ: “*Triêu văn Đạo, tịch*

khả tử”, buổi sáng được nghe Đạo, buổi tối chết cũng cam lòng. Cuối cùng Ngài đã thành bậc Thánh Nhân.

Vậy các bạn đã gặp đạo hay chưa? Câu trả lời là “Đã gặp”.

Vậy các bạn có biết trần quý hay không? Hay vẫn để thời gian trôi hoài trôi mãi mà chẳng biết rồi mình sẽ đi về đâu.

Hôm nay xin chia sẻ với các bạn]

KHAI THỊ TÂN XUÂN ÂM LỊCH 2020 CỦA ĐẠI LÃO HÒA THUẬN TỊNH KHÔNG.

[Dù rằng đây là lời chúc của HT khi đón xuân Canh Tý nhưng vẫn luôn là con đường mới cho chúng ta tu tập. Sau đây mời các bạn đón nghe]:

CẢI VẮNG TU LẠI, SÁI TÂM DỊCH HẠNH
(nghĩa là: SỬA XUA, TU NAY, RỬA TÂM ĐỔI HẠNH)

[Trước khi vào lời khai thị của HT, xin các bạn lưu ý bên cạnh lời khai thị của Ngài, trong bài sẽ có cả tôi chia sẻ thêm được đặt trong ngoặc vuông, các bạn có thể tham khảo trên file word

Chúng ta bắt đầu]:

Kính thưa chư vị Pháp sư, chư vị đồng học, chúc mọi người năm mới tốt lành!

Năm mới, chúng tôi xem được trong Kinh Thọ Tân Tuế, thấy sự sám hối của đức Phật Thích Ca Mâu Ni là khai thị rất lớn cho chúng ta, đó là sự giáo dục tốt nhất.

Phật nói chính Ngài: - *nguyên văn a* - “*Ngã kim dục thọ tân tuế, ngã vô quá cửu ư chúng nhân hồ? Hựu bất phạm thân khẩu ý da?*” (nghĩa là: Ta nay sắp nhận tuổi mới, Ta có lỗi với mọi người hay không? Lại có phạm lỗi của thân khẩu ý hay không?)

Năm mới, Phật Thích Ca Mâu Ni giảng khai thị cho mọi người, Ngài dẫn đầu phản tỉnh:

Thứ nhất, trong năm nay đây Ta xử việc đối người tiếp vật có sơ suất hay không? Hay nói cách khác, có việc nào mắc lỗi lầm đối với người khác hay không?

Thứ hai, Ta có phạm lỗi thân khẩu ý hay chẳng? Chính là Ta có tạo 10 ác nghiệp hay không? Thân: Sát, Đạo, Dâm; Khẩu: Vọng ngữ, Lưỡn thiệt, Ý ngữ, Ác khẩu; Ý: Tham, Sân, Si. Thân ba, khẩu bốn, ý ba, Ta có phạm hay không?

Khai thị năm mới ấy, chúng ta liền lãnh hội được Thích Ca Mâu Ni Phật ngày ngày đều là phản tỉnh như thế. Năm mới thì càng đặc biệt cảnh tỉnh. Đó là Ngài thành Phật rồi, là quả vị rốt ráo viên mãn rồi, mà còn phải làm như vậy, ngày ngày kiểm điểm, ngày ngày phản tỉnh, hướng hồ phạm phu chúng ta?

[Xin chia sẻ thêm:

- Ý thứ nhất là bạn phải xem mình có đắc tội với người ko?
- Ý thứ 2: Không những chỉ có vậy, dù rằng bạn ko đắc tội với người nhưng khi chỉ có một mình cũng cẩn trọng thân khẩu ý như có quý thần giám sát. Bạn dù có che đậy thật khéo nhưng thần minh cũng đã sớm thấu rõ đến tận gan phổi của mình.

Ngài Du Tịnh Ý lúc chưa được Táo thần chỉ lỗi thì nào biết mình có lỗi, khi ngồi một mình thì nào niệm tham, niệm dâm, niệm dật, niệm đồ kỵ, niệm hẹp hòi ích kỷ...chen nhau mà khởi nhiều đến mức ko thể đếm hết. May mà ngài được Táo thần chỉ lỗi cho. Vậy bạn cũng phải thấy rằng ta cũng rất may mắn được Thế tôn chỉ cho cách quán sát lỗi của mình.

Không chỉ có ý nghĩ mà cả hành vi nơi vắng vẻ cũng ko được làm những việc sai trái. Câu chuyện vị quan Dương chân thanh liêm khi được Vương Mật biểu cho túi vàng, lúc chỉ có 2 người với nhau nhưng Dương Chấn vẫn nhất định ko nhận. Vương Mật thấy vậy liền bảo với Dương Chấn rằng:

- Ông nhận đi vì ko có ai biết đâu.

Dương chân đã khẳng khái trả lời

- Sao ông lại nói ko có ai biết, có trời biết, đất biết, thiên địa quỷ thần biết, có ông biết, tôi biết.

Vì sao Phật lại phải phản tỉnh lỗi lầm ạ? Để sửa lỗi; Sửa lỗi để làm gì? Để thành thánh nhân, còn như nếu còn lỗi thì còn chưa phải là thánh nhân. Cho nên cổ nhân mới có câu “Nhân phi thánh hiền, thực vô năng quá, quá vô năng cải thiện mạc đại yên” (con người ko phải thánh hiền nên ai cũng có lỗi, biết lỗi mà sửa còn thiện nào bằng).

Cho nên đủ thấy vấn đề sửa lỗi qua trọng đến thế nào. Khi xưa có lần Bạch Cư Dị có dịp hội ngộ với Ô Sào thiên sư, ngài có hỏi Ô sào Thiên sư rằng:

- Xin Thầy cho con biết thật vắn tắt thôi ạ, phương pháp tu hành của nhà Phật là gì, ko có giảng nhiều quá con ko thể nhớ được

Ô sào thiên sư đã trả lời:

*“Chớ làm các điều ác
Vâng làm các điều lành
Tự thanh tịnh tâm ý
Đó là lời Phật dạy”.*

Bạn thấy chưa, đoạn ác là đầu tiên, quan trọng nhất trong quá trình tu hành. Bạn có nhớ lần trước chúng ta đã chia sẻ: Dù bạn có nỗ lực làm thiện như là bố thí cúng dường, giúp người hy sinh phụng hiến, đại khái là đủ thể loại thiện, nhưng nếu như ác bạn ko đoạn thì như cái thùng bị thủng, bạn đổ bao nhiêu nước công đức vào đấy vẫn cứ là mất sạch. Cuối cùng tay trắng vẫn hoàn trắng tay, đọa lạc vẫn hoàn đọa lạc.

HT giảng tiếp]

Chúng ta suy xét, chính mình là phạm phu sanh tử, mà không biết phản tỉnh, không biết sửa lỗi lầm, thì chúng ta ở trong lục đạo luân hồi là ngày càng đi xuống, không thể đi lên, phải biết điều này. Không phải là đi lên, thì là rớt xuống, vậy nguy hiểm biết bao! Tiền đồ là một màu tối đen, còn có thể phóng dật sao? Còn có thể giải đãi ư? Phó mặc cho vô thường đến, luống cuống tay chân, lúc đó thì đã muộn rồi, không còn kịp nữa.

[Xin giải thích thêm: Phóng dật là bạn lười tu phước là lười đoạn ác, tu thiện; còn giải đãi là bạn lười tu huệ - là bạn lười đoạn tham sân si, tu tâm thanh tịnh. Thế là cả phước huệ bạn đều lười tu thì bạn mãi mãi đọa lạc.

HT giảng tiếp]

Phải nhân lúc thân thể chúng ta còn khỏe mạnh, đầu óc còn sáng suốt, phải nghiêm túc sám hối; Phải triệt để sửa lỗi lầm mới chính mình. Học Phật được bao nhiêu phần giống Phật, đó mới người thật sự là thông minh. Đây là Phật làm ra tấm gương cho chúng ta năm mới.

Tôi nhớ có một lần đón năm mới, thầy Lý vì đại chúng Liên Xã mà khai thị, vừa bắt đầu thầy liền nói:

- Năm mới mọi người đều vui mừng hơn hở, gặp nhau thì câu đầu tiên là “Chúc mừng, chúc mừng”. Suy xét kỹ càng, thì có gì đáng mừng? Thọ mạng giảm mất một năm rồi, nghiệp chướng tăng thêm không ít. Nghiêm túc mà nói là đáng buồn, nào có gì đáng mừng chứ! Người thế gian điên đảo, đem việc buồn làm thành việc vui, còn sự việc đáng mừng thì sớm quên sạch sành sanh rồi. Nếu tình đời chúng ta năm sau tan nhạt hơn năm trước, đạo niệm năm sau nồng hậu hơn năm trước, vậy thì đáng mừng. Vẫn đang làm danh văn lợi dưỡng, ngũ dục lục trần, không đem câu Phật hiệu này làm thành một sự việc, vậy thì có gì đáng mừng đâu?

Phải sanh Thế giới Cực Lạc, phải học A Di Đà Phật. A Di Đà Phật ở đâu? Kinh Vô Lượng Thọ chính là A Di Đà Phật. Quý vị mỗi ngày đọc tụng, mỗi ngày học tập, là không rời khỏi A Di Đà Phật. Bất luận là lúc nào, dù cho ở nơi đâu, đều không rời khỏi A Di Đà Phật, đó gọi là thật niệm Phật.

Phải đem đạo lý trong kinh điển biến thành tư tưởng kiến giải của chính mình; Phải đem giáo huấn trong đó biến thành hành vi đời sống của chính mình, khiến cho chính mình hoàn toàn tương ứng với kinh điển.

[Ở đây bạn lưu ý 2 ý ạ: Đem đạo lý ở trong kinh để biến thành tư tưởng kiến giải của mình, thứ hai là đem giáo huấn ở trong đó biến thành hành vi đời sống của chính mình ạ. Như thế thì bạn mới có thể hoàn toàn tương ứng với kinh điển].

Kinh điển và tư tưởng kiến giải hành vi của chính mình dung hợp thành một thể, gọi là khế nhập cảnh giới Di Đà. Quý vị có thể khế nhập cảnh giới Di Đà, không cần hoàn toàn, chỉ cần khế nhập được ít phần, thì liền nắm chắc vãng sanh.

Nếu khởi tâm động niệm, ngôn ngữ việc làm của chúng ta trái ngược với trong kinh dạy, vậy thì quý vị ngày ngày niệm tụng cũng vô dụng mà thôi. Quý vị không thể vãng sanh. Cho nên kinh giáo không phải là niệm, mà kinh giáo là để dạy chúng ta phải thực hành.

[Tôi xin chia sẻ chỗ này 1 chút: Đoạn này bạn cần lưu ý, rất nhiều bạn cho rằng chỉ cần ngồi niệm Phật hoặc tụng kinh suốt ngày là sẽ vãng sanh. Làm gì có chuyện này. Đây ạ, bạn nghe lại lời HT nói nhé: *Nếu khởi tâm động niệm, ngôn ngữ việc làm của chúng ta trái ngược với trong kinh dạy, vậy thì quý vị ngày ngày niệm tụng cũng vô dụng. Quý vị không thể vãng sanh. Cho nên kinh giáo không phải là niệm, mà kinh giáo là dạy cho chúng ta phải thực hành*].

Nhưng chúng ta thì sao ạ? Các gì hợp ý bạn thì bạn làm, cái gì khó khăn mất tiền, mất công, mất sức thì dù Phật có dạy bạn vẫn ko làm. Vậy làm sao có thể thành tựu?

Thực hành thế nào? Bạn nghe HT giảng tiếp nhé]:

Kinh Vô Lượng Thọ dạy chúng ta cần làm gì, thì chúng ta nghiêm túc nỗ lực đi làm; dạy chúng ta không nên làm gì, thì chúng ta chẳng những không được làm, mà cũng không thể khởi ý niệm.

Phật Bồ-tát phù hộ chúng ta thế nào? Giáo huấn trong kinh điển là phù hộ chúng ta. Chúng ta có thể y giáo phụng hành, trồng thiện nhân được thiện quả, đó là phù hộ.

[Chứ ko phải là bạn cứ ngồi mà cầu Phật phù hộ cho bạn vãng sanh TPCL mà được đâu]

“Nur Lai sở hành, diệt ưng tùy hành. Chủng tu phước thiện, cầu sanh Tịnh sát” (có nghĩa là: Như Lai đã hành, cũng nên hành theo. Tu trồng phước thiện, cầu sanh Tịnh-độ). Đây là câu tổng kết toàn kinh của Kinh Vô Lượng Thọ.

Như Lai đã hành, trên tâm hạnh là hạnh thanh tịnh, hạnh bình đẳng, hạnh giác, chính là thanh tịnh bình đẳng giác;

[Hòa thượng giảng tiếp]

Trên sự tướng, chúng ta đem vô lượng vô biên Như Lai hạnh quy nạp thành năm khoa mục đó là: 1 Tam phước, Lục hòa, 3 Tam học giới định tuệ, 4 Lục độ, 5 Thập đại nguyện vương, đó chính là đang thực hiện A Di Đà Phật vạn đức hồng danh trong cuộc sống chúng ta. Năm khoa mục này không những là gốc rễ tu học của Pháp môn Tịnh-độ, mà có thể nói là tổng quy kết của tất cả (pháp) Đức Thế Tôn đã nói trong suốt 49 năm.

Ngay trong đời sống thường ngày, khởi tâm động niệm, lời nói việc làm đều có thể tương ứng với năm khoa mục đó, thì đây chính là đã thực hành vạn đức hồng danh; có thể tiếng tiếng Phật hiệu đều là đầy đủ năm khoa ấy, đó chính là công đức của niệm Phật.

Quay đầu suy xét chính mình, chính mình khác biệt với Phật ở nơi nào? Đối với năm khoa mục này, chúng ta phải làm được, đem biến thành đời sống, hành vi của chúng ta, thì chúng ta mới là tâm đồng Phật tâm, nguyện đồng Phật nguyện, giải đồng Phật giải, hạnh đồng Phật hạnh.

Chúng ta đã làm được bao nhiêu? Phật hiệu chúng ta đây vì sao niệm không tốt? Niệm đã nhiều năm như thế, mà ngay cả bóng dáng của Tây Phương Cực Lạc cũng không có; Một chút tin tức gì cũng không có, nên tu học của chúng ta nhất định có sai lầm, đó chính là chỗ mà chúng ta đáng nên nghiêm túc để kiểm điểm.

Sai ở chỗ nào? Sai ở không có gốc. Ba tạng phước đầu của Tịnh nghiệp, không phải chỉ Tịnh-tông đặc biệt coi trọng, mà tu Pháp môn nào cũng coi trọng. Phật đã nói rất là rõ ràng, Tam phước đó gọi là **“Tịnh nghiệp chánh nhân của ba đời chư Phật”**. Câu nói này nói rất nặng! Ba đời, chư Phật quá khứ, chư Phật hiện tại, chư Phật tương lai, gọi là ba đời. Bồ-tát tu thành Phật đạo, nhất định không thể trái ngược được với ba điều này, trái ngược ba điều này thì không phải là Phật pháp. Ở trong Phật pháp ba điều này, bất kể là Đại thừa Tiểu thừa, Tông môn Giáo hạ, Hiền giáo Mật giáo, tất cả chư Phật ba đời đều dùng đó làm nguyên tắc chỉ đạo tu học tối cao, vậy có thể trái ngược ư? Có thể xem thường được ư? Có thể lơ là được ư?

Phàm là tu hành mà không thể thành tựu, giữa đường thay đổi, đều là không có thực hiện Tam phước này. Quý vị lắng lòng để quan sát, họ không xem trọng đối với Tam phước. Đây không phải là do một mình Thích Ca Mâu Ni Phật nói, mà là tất cả chư Phật ba đời đều nói như vậy.

Nếu có tâm mong ngay trong đời này siêu vượt lục đạo luân hồi, niệm Phật vãng sanh Tịnh-độ, thì quý vị nhất định phải tu Tịnh nghiệp Tam phước. Không hạ thủ từ Tịnh nghiệp Tam phước, thì không thể thành tựu Tịnh-độ.

Điều thứ nhất của Tịnh nghiệp Tam phước thực hành trên thực tế là ba gốc của Nho Phật Đạo: Hiếu thân tôn sư thực hiện ở Đệ Tử Quy từ tâm bất sát thực hiện ở giáo dục nhân quả, và sau là tu mười nghiệp thiện.

Những điều ấy không phải để niệm, không phải để giảng, mà là đời sống của chính mình, là khởi tâm động niệm của chính mình, là lời nói việc làm của chính mình. Khởi tâm động niệm, ngôn ngữ tạo tác có tương ưng với những giới điều cơ bản hay không? Tương ưng là thiện, không tương ưng là ác. Tiêu chuẩn của đoạn ác tu thiện ở trong đó, ba tiêu chuẩn này là do Thánh nhân tam giáo định, là Tánh-đức tự nhiên lưu lộ ra, không phải do ai đó phát minh, không phải do người nào đó sáng tạo. Chỉ có Tánh-đức mới có thể khai phát Tánh-đức. Hiếu kính là Tánh-đức, Phật dạy chúng ta từ nơi đây mà thực hiện, khai phát Tánh-đức của Tự-tánh viên mãn. A Di Đà Phật chính là Tánh-đức của Tự-tánh viên mãn. Như vậy mới có thể tương ưng với A Di Đà Phật, gọi là **“Nhất niệm tương ưng nhất niệm Phật”**. Cũng

chính là lời mà Đại sư Ấn Quang đã nói: “*Một phần thành kính được một phần lợi ích*”.

Cuối cùng chúng tôi cũng tùy thuận thế tục, chúc mừng năm mới phát tài, phát tài của chúng ta là mong công đức pháp tài, dùng tín tâm chân thật, nguyện tâm khẩn thiết chấp trì danh hiệu A Di Đà Phật, khai phát Tự-tánh vô lượng trí huệ, vô lượng công đức pháp tài.

Chúc mọi người: “*Cải vãng tu lai, sái tâm dịch hạnh; Tự nhiên cảm giáng, sở nguyện triếp đắc*”! (Sửa xưa tu nay, rửa tâm đổi hạnh, tự nhiên cảm giáng, được như sở nguyện)

Kính chúc mọi người: chư ác mạt tác, tuế tuế bình an; chúng thiện phụng hành, niên niên như ý (có nghĩa là: Không làm các điều ác, thì tuổi nào cũng mỗi năm được bình an, siêng làm các điều lành, năm nào cũng như ý).

Cảm ơn mọi người!

(Giảng tại: Viện Hán Học Malaysia; Chuyển ngữ: Ban biên dịch Hoa Tạng Huyền Môn; Dịch giả: Thích Thiện Trang)

[Kính thưa các bạn!

Tôi vô cùng tâm đắc bài khai thị này của HT. Bởi vì Hòa thượng đã chỉ chính cho chúng ta cái lỗi cơ bản mà chúng ta vẫn không biết, vẫn cứ ngồi 1 chỗ để niệm Phật mà không hề để ý đến tu Tịnh nghiệp Tam phước, trước tiên phải là Hiếu thân – tôn sư

Sau đây tôi xin tóm tắt lại bài của HT như sau:

BƯỚC SANG NĂM MỚI BẠN NÊN LÀM GÌ? SỬA XƯA, TU NAY, RỬA TÂM ĐỔI HẠNH

1. Khi thêm 1 tuổi mới Đức Thế Tôn làm gì? Phản tỉnh lỗi lầm;
2. Chúng ta phải học tập Thế Tôn cũng phải phản tỉnh lỗi lầm. Vì sao phải phản tỉnh? Vì Phật hiệu chúng ta đây Niệm đã nhiều năm như thế, mà ngay cả bóng dáng của Tây Phương Cực Lạc cũng không có, một chút tin tức cũng không có, nên tu học của chúng ta nhất định có sai lầm, đó chính là chỗ mà chúng ta đáng nên nghiêm túc để kiểm điểm.
3. Lỗi lầm của chúng ta ở đâu? Không có gốc

Chỉ niệm Phật mà bỏ qua nền tảng tu hành: Tu hành để liễu sinh tử thoát luân hồi, có thể ví như là bạn bỏ công ra để xây 1 tòa lầu, nền tảng tu hành chính là móng của tòa lầu, nếu ko có móng thì nhất định tòa lầu này của bạn sẽ đổ sập. Cho nên nếu ko có nền tảng tu hành thì bạn ko thể nào vắng sinh.

4. Vậy cái gì là gốc? Nền tảng tu hành chính là gốc. Nền tảng tu hành là gì? Là Tịnh nghiệp tam phước

5. Tịnh Nghiệp Tam Phước bắt đầu học từ đâu? Đệ Tử Quy

Bắt đầu phước thứ nhất: *“Hiếu dưỡng phụ mẫu, phụng sự sư trưởng, từ tâm bất sát, tu thập thiện nghiệp”*

- Thực hành trên thực tế là ba gốc của Nho Phật Đạo, hiếu thân tôn sư thực hiện ở Đệ Tử Quy (đây là Nho giáo). Điều này chính giải thích tại sao chúng ta vẫn đang cứ tiếp tục chia sẻ Đệ Tử Quy là vậy.
- Tiếp tục ạ: từ tâm bất sát thực hiện ở giáo dục nhân quả (Thái Thượng Cảm Ứng thiên – Đây là Đạo giáo);
- Sau là tu mười nghiệp thiện (thực hiện ở Thập Thiện Nghiệp đạo Kinh – Đây là Phật giáo).

Vâng ạ, Để kết thúc bài chia sẻ chúc tết của HT hôm nay, xin đọc tặng các bạn bài]

“Tĩnh Ngôn”

(của tác giả - Thích Tánh Tuệ)

*Người đời học nói. Con học làm thinh
Người đời học văn minh. Con học đạo đức
Người đời theo kiến thức. Con học đạo huyền vi.
Người đời mê si. Con học tỉnh thức.*

*Người đời học nhớ. Con tập cách quên
Người đời ngó lên. Con tập nhìn xuống
Người đời ham muốn... Con tập xả ly
Người đời sân si. Con tập hòa ái.*

*Người đời tự đại. Con tập khiêm từ.
Người đời khư khư. Con hành đại xả .*

*Người đời muôn ngã. Con một con đường
Người đời vô thường. Con về nẻo Giác.
Sen mọc từ bùn mà sen thơm ngát.
Con đường giải thoát thẳng lối con đi!*

(tháng 2/2013)

Vâng ạ! Bài chia sẻ cho tết Tân Sửu đã dài, xin tạm dừng ở đây

Chúc bạn sang năm mới
Hành được Đệ Tử Quy
Rời Tịnh nghiệp tam phước
Niệm Phật chắc vãng sanh

Xin chào và hẹn gặp lại các bạn vào ngày mai – xin cảm ơn